Dosarul nr. 5r-4337/2023
4-23099853-12-5r-11072023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

20 decembrie 2023
mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Stella Bleşceaga
Grefierului Varvara Apostol

în lipsa:
Petiționarului Vitalii Bujac
Agentului constatator al DP "Centru" a INSP a IGP Tudor Topal
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică contestația lui Bujac Vitalii *****, născut la *****, IDNP *****, originar şi domiciliat în r-nul *****, în satul *****împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 953982 (1373298382254135) din 17 iunie 2023, întocmit de către agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP Tudor Topal, pe semnele contravenției prevăzute de art. 232 alin. (1) din Codul contravențional, prin care Bujac Vitalii a fost sancționat cu amendă în mărime de 40 de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 2000 de lei,

c o n s t a t ă:

1. La 17 iunie 2023, la ora 4 şi 17 min., agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP Tudor Topal a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 953982 (1373298382254135), prin care Tudor Topal a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 232 alin. (1) din Codul contravențional şi a fost emisă decizia de sancționare, fiindu-i aplicată o pedeapsă contravențională cu amendă în mărime de 40 de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 2000 de lei (f.d.11).

2. *În fapt*, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 953982 (1373298382254135) din 17 iunie 2023, în acțiunile petiționarului Bujac Vitalii a fost reținută săvârșirea contravenției prevăzute de art. 232 alin. (1) al Codului contravențional, pe faptul că la 17 iunie 2023, la ora 4 şi 14 min., în mun. Chișinău, pe str. Ion Dumeniuk, 3, a condus mijlocul de transport de model „Porsche Macan" cu n/î *****, fără să dețină şi să înmâneze polițistului permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria *(subcategoria)* din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria *(subcategoria)* din care face parte vehiculul

condus, prin ce a ignorat astfel prevederile pct. 10 spct. 2) lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009.

3. La 29 iunie 2023, cu nr. de intrare „2461”, în cancelaria Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, petiționarul Bujac Vitalii a înaintat o contestație, prin care a solicitat instanței să fie anulat procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 953982 (1373298382254135) din 17 iunie 2023 şi să fie încetat procesul contravențional (f.d.6-8).

În motivarea acesteia a menționat că fapta imputată este descrisă incert şi nu îi este clar pentru ce a fost sancționat şi totodată a invocat că însăși agentul constatator a indicat în procesul verbal cu privire la contravenție faptul că a fost identificat prin permisul de conducere de tip străin cu seria G şi nr. *****eliberat la 10 mai 2019, iar astfel în speţă nu au fost administrate careva probe care ar demonstra vinovăția sa și consideră că s-au admis încălcări grave ale prevederilor art. 440, 442 şi 443 din Codul contravențional.

4. La fel, instanța de judecată menționează că contestația şi materialele dosarului contravențional au fost expediate în adresa Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), fiind repartizate judecătorului Stella Bleşceaga la 11 iulie 2023 (f.d.1).

5. *Petiţionarul Bujac Vitalii*, în ședința de judecată nu s-a prezentat, în pofida înștiințărilor legale despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin citaţie scrisă la adresa de domiciliu indicată personal în contestația sa, dar care a fost restituită cu menţiunea „plecat” (f.d.13-15,18).

6. *Agentul constatator al Direcției de patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Tudor Topal*, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei, prin metodă electronică la adresele de e-mail secretariat.centru.insp@igp.gov.md şi*****(f.d.16), indicate expres în actul de expediere a cauzei contravenționale de către autoritatea constatatoare (f.d.2), nu s-a prezentat în instanța de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale, însă a expediat o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în absenţa sa (f.d.17), iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii nu au fost semnalizate şi mai mult, acesta având posibilitatea reală de a cunoaște despre data ședințelor de judecată inclusiv prin intermediul portalului web oficial al instanțelor de judecată şi în particular, al Judecătoriei Chişinău www.jc.instante.justice.md.

7. Mai mult, reieșind din Recomandarea CSJ cu privire la aplicarea corectă a normelor procedurale despre citarea participanților la proces nr. 54 din 7 decembrie 2013, se conțin recomandări privind citarea în procesele civile, care sunt pertinente și pentru procesele penale, iar în acest caz, se precizează că legea procedurală prevede că, *citația* sau *înștiințarea se expediază autorităților publice*, persoanelor juridice de drept privat şi avocaților prin telefax, *poșta electronică* sau prin orice alt mijloc de comunicare ce asigură transmiterea şi confirmarea primirii acestor acte, pe când persoanelor fizice, de asemenea, citația sau înștiințarea poate fi transmisă prin telefax, poşta electronică sau prin orice alt mijloc de comunicare ce asigură transmiterea şi confirmarea primirii acestor acte, însă, doar la solicitarea persoanelor în cauză.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea ambilor participanți, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala

cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuș împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Așadar, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii nu au fost semnalizate, iar această modalitate a fost acceptată de ambele părți şi astfel, prin prisma art. 455 alin. (2) şi (3) din Codul contravențional, s-a considerat posibilă examinarea cauzei contravenționale în lipsa agentului constatator şi a autorului contestaţiei, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Analizând contestația și verificând procesul verbal cu privire la contravenție cu probele acumulate, sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea lor și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

8. Contestația împotriva deciziei de sancționare incluse în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 953982 (1373298382254135) din 17 iunie 2023 a fost depusă de către petiționară la data de 29 iunie 2023, care a fost înregistrată în cancelaria autorităţii constatatoare cu nr. 2461 (f.d.6), adică în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoştinţă a procesului verbal cu privire la contravenție.

9. *În drept*, instanța notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Instanţa mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art.47, art.481 alin.(5), art.49, 50, 52, 54 69–71, 73, 76^{1}, art.77 alin.(8), art.77^{2}, 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80^{1}, 85–87, 89–91, art.91^{1} alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(4), (6)–(10), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180^{1} art.197 alin.(1)–(4), (9), (11)–(13), (15), (16), (22), art.201–203, 205, 209, 220, 221, 222–226, **228–243**, 245, art.263 alin.(1), art.263^{1}, 267, art. 273 pct. 17) și 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art.287^{3}, 289^{1}, 321, 325, 326 alin. (2)–(6), 331, 332, 332^{1}, 338–341, 346, art.349 alin.(1), art. 350, 350^{2}, 354–357, 359–362, art.364 alin.(2),(5), (9) şi art.365, 365^{3} se constată şi se examinează de către poliţie.

Din perspectiva cap. IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

10. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI05 953982 (1373298382254135) din 17 iunie 2023.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

11. Legea contravențională prevede redactarea procesului - verbal cu privire la contravenție şi la caz a deciziei asupra cauzei contravenţionale *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

12. Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitorului/petiționarului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de sancționare, însă fiind consemnat refuzul petiţionarului de a semna prin atragerea unui martor asistent, fapt confirmat prin lipsa semnăturii lui Bujac Vitalii în toate rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție şi a contrario prin prezenţa semnăturii martorului asistent în rubrica nr. 20.

În aceste condiții, instanţa consideră totuşi că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, formulându-le inclusiv prin contestarea actului în instanţa de judecată, dar pe care nu le-a formulat la momentul întocmirii, din cauza întocmirii procesului verbal cu consemnarea refuzului acestuia de a-l semna.

La fel, din analiza actului menționat, instanța observă că petiționarul nu a solicitat să fie asistat de un interpret/traducător, iar în ședința de judecată, nu a susținut necesitatea acestora.

13. La fel, cu referire la alte omisiuni în procesul verbal cu privire la contravenție, inclusiv lipsa relevării depline a prevederii încălcate şi a faptei incriminate, instanța le apreciază că nefondate, deoarece atât cauza, cât şi natura acuzației au fost formulate destul de clar, prin enumerarea faptei incriminate şi a încadrării juridice corespunzătoare Codului contravențional,

astfel încât să fie percepută învinuirea adusă şi consecinţele care pot surveni, iar prin aceasta nu este afectat esenţial vreun drept al petiţionarului şi nu reprezintă un temei de nulitate absolută al procesului verbal, prevăzut la art. 455 din Codul contravenţional.

Mai mult ca atât, şi Curtea Constituţională a menţionat cu titlu de exemplu că un caz de omisiune a indicării ocupaţiei contravenientului sau oficiului care i-a eliberat actul de identitate, în mod evident sunt irelevante sau insignifiante în raport cu fondul cauzei, iar în asemenea situaţii ar fi imposibil de susţinut că statul şi-a onorat obligaţiile procedurale pozitive de a investiga efectiv şi de a-i pedepsi pe cei vinovaţi *(par. 41 din Hotărârea Curţii nr. 32 din 29 noiembrie 2018, prin care s-au declarat neconstituţionale articolul 445 şi textul „şi 445" din articolul 461 ale Codului contravenţional)*, iar în această situaţie, din condiţiile de fapt descrise de agentul constatator, denotă clar referirea la prevederile pct. 10 spct. 2) lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, conform căruia, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau un alt act de identitate.

14. Mai mult ca atât, procesul verbal cu privire la contravenţie a fost încheiat de către agentul constatator în prezenţa persoanei a actului nominalizat, care a refuzat să-l semneze, fiind reţinută semnătura agentului constatator şi a martorului asistent, în privinţa căruia instanţa nu atestă dubii rezonabile privind dezinteresul acestuia, ce ar fi contrare prevederilor art. 388 alin. (8) din Codul contravenţional, potrivit căruia, în cazurile prevăzute de lege, agentul constatator este obligat să asigure participarea la acţiunile procesuale *a persoanelor dezinteresate*, cu capacitate de exerciţiu deplină (*martori asistenţi*), pentru a atesta prin semnătură caracterul veridic al faptelor consemnate, iar concomitent, nici petiţionarul nu a obiectat în acest sens.

Respectiv, instanţa nu relevă dubiile ridicate cu referire la persoana martorului asistent şi în opinia instanţie nu ar afecta esenţial fondul cauzei, acestea fiind insignifiante în raport cu cauza cercetată, în absenţa altor omisiuni admise de agentul constatator.

15. În această ordine de idei, din punct de vedere al legalităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale incidente şi cuprinde toate menţiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional, neexistând cazuri de nulitate absolută prevăzute la art. 445 din acelaşi cod, ce ar putea fi invocate din oficiu.

16. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie*, petiţionarul a invocat că nu a comis faptele invocate, iar în acest mod instanţa apreciază poziţia acesteia ca o formă de nerecunoaştere a comiterii contravenţiei.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată şi de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravenţional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod, iar solicitările lui Bujac Vitalii sunt astfel întemeiate.

La fel, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franţei*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

17. În continuare, cercetând materialele cauzei contravenţionale, instanţa a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă doar: - *procesul verbal cu*

privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 953982 (1373298382254135) din 17 iunie 2023, conform căruia agentul constatator a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”* cât şi faptul comiterii acesteia nemijlocit de către petiționar, cu indicarea la rubrica nr. 3.1 a faptului identificării prin permisul de conducere de tip străin cu seria G şi nr. *****eliberat la 19 martie 2019 (f.d.11) şi – *informația din sistemul automatizat de date „eData Systems”*, prin care a fost identificat Bujac Vitalii, iar la rubrica „permis de conducere” se atestă lipsa unui asemenea document eliberat făptuitorului (f.d.12).

18. În concordanță cu cele expuse şi cu probele acumulate, prezentate şi cercetate nemijlocit în ședința de judecată, instanța relevă că agentul constatator a constatat fapta în baza propriilor constatări, invocând lipsa permisului de conducere la conducătorul auto Bujac Vitalii, în timpul deplasării acestuia, motiv pentru care propria convingere a agentului constatator privind comiterea faptei nemijlocit de Bujac Vitalii, este evident alterată şi nu poate să răstoarne prezumția de nevinovăție a făptuitorului, ultimul care a infirmat învinuirile consecvent, iar agentul constatator nu s-a prezentat pentru a-şi argumenta poziția sa, acest lucru fiind indispensabil în cazul când nu au fost acumulate probe în cauză şi petiționarul a ridicat dubii rezonabile neînlăturate privind lipsa de veridicitate a constatărilor efectuate.

19. În conformitate cu jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea să ştie dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă (*Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

20. Astfel, instanța constată că din cuprinsul procesului verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 953982 (1373298382254135) din 17 iunie 2023, denotă în primul aspect că însăşi făptuitorul a fost identificat chiar prin permisul de conducere de tip străin cu seria G şi nr. *****eliberat la 19 martie 2019, lipsa căruia se incriminează la caz, dar şi prin norma imputată care sancționează exclusiv fapta de *conducere a vehiculului de către o persoană care <u>nu are</u> asupra sa permis de conducere eliberat de autoritățile <u>altor state</u> sau actul de înmatriculare de stat a vehiculului*, iar argumentele petiționarului prin urmare sunt întemeiate.

21. În argumentarea acestor aspecte, instanţa notează că agentul constatator a avut obligaţia să comunice şi instanţei cert circumstanţele comiterii faptei incriminate, care includ împrejurările săvârşirii acesteia, situaţia, ambianţa, mijloacele, instrumentele sau condiţiile comiterii, iar îndeosebi motivele concluziilor sale, existând astfel o multitudine de incertitudini la acest caz, care nu au fost înlăturate în şedinţă de judecată, prin neprezentarea agentului constatator, cât şi prin stipularea prevederilor pct. 10 spct. 2) lit. d) din Regulamentul circulaţiei rutiere, care impune obligația de a prezenta polițistului permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus, fără precizarea statului care a eliberat actul vizat.

Mai mult, conform art. 41 pct. (1), lit. a) şi b) al Convenției nr. 87 din 8 noiembrie 1968 asupra circulației rutiere, în vigoare pentru Republica Moldova din 26 mai 1994, părțile contractante vor recunoaşte orice permis național, întocmit în limba lor sau într-una din limbile lor sau, dacă nu este întocmit într-o astfel de limbă, este însoțit de o traducere a certificatului autentificat, cât şi orice permis național conform dispozițiilor anexei 6 a prezentei Convenții.

22. În concordanță cu cele expuse, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a susținut că o acuzație înseamnă nu *numai notificarea oficială a unei prezumții* că o persoană a comis o faptă penală, dar și orice măsură *care afectează substanțial* situația suspectului (a se vedea *Padin Gestoso împotriva Spaniei (dec.)*, 8 decembrie 1998).

Prin urmare, instanța conchide că este obligația pozitivă a autorităților statului de a informa persoana referitor la învinuirea adusă, or înaintarea unei acuzări sunt în corelație directă cu dreptul acuzatului de a participa la cazul de învinuire a sa într-o faptă ilicită

Având în vedere cele menționate, instanța conchide că petiționarul nu mai poate formula apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă în privința căreia există deja o suspiciune de neautenticitate, care nu a fost demonstrată prin alte probe certe şi obiective.

23. Mai mult ca atât, în pofida faptul că nu afectează acuzația adusă, însă instanţa mai notează că pct. 10 din Regulamentul circulației rutiere a fost completat cu spct. 5) prin Hotărârea Guvernului nr. 130 din 2 martie 2022, în vigoare din 4 aprilie 2022, potrivit căruia, *posedarea şi prezentarea actelor prevăzute la punctul 10 subpunctul 2) litera a)*, subpunctul 3) litera c) și subpunctul 4) litera b) *nu sunt necesare la conducerea autovehiculelor pe teritoriul Republicii Moldova dacă dreptul de a conduce vehicule deținut este supus evidenței în Registrul de stat al conducătorilor de vehicule*, iar persoana care conduce vehiculul, care instruiește în conducerea vehiculului sau care efectuează examinarea la proba de conducere *posedă asupra sa un act de identitate valabil pe numele său*, la caz însă făptuitorul fiind identificat nemijlocit prin permisul de conducere străin, pe când din informația obținută prin sistemul „*eData*” de agentul constatator denotă lipsa unui permis de conducere obținut pe teritoriul Rep. Moldova.

Respectiv, instanța nu va statua arbitrar în privința aprecierii vinovăției unei persoane, care nu recunoaște comiterea fapta incriminate, în lipsa altor probe relevante care urmau în mod obligatoriu să fie acumulate în susținerea acuzării şi doar în prezența constatărilor personale ale agentului constatator, care de altfel nu a dorit să își motiveze poziția personal în instanță.

24. Subsecvent, instanța notează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în speță *Luka contra României* a evidențiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie *„instanței”* obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora şi fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos*, §§ 59 şi 61).

Tot, Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanță şi incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei [*Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.)* şi *Dima împotriva României*, 16 noiembrie 2006].

25. Prin urmare, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 953982 (1373298382254135) din 17 iunie 2023 nu este afectat de vicii de legalitate și valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, este insuficientă pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, iar la acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenției impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare al justiţiabililor (*Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, 20 martie 2001, par. 16).

26. În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarei, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului, iar din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator nu a exemplificat astfel de probe şi nici nu s-a prezentat în ședința de judecată pentru a-şi argumenta poziția sa.

27. Aşadar, unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și orice dubiu profită petiționarul.

Din aceste considerente la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator urma să identifice fapta pe *baza constatărilor personale* și în baza *probelor acumulate*, or demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție şi în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat, ci doar are dreptul să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

Desigur, instanța este de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului verbal cu privire la contravenție cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea că atunci când este posibilă întocmirea unui *„probatoriu”* în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația de a-l întocmi şi a de înainta legal şi diligent acuzaţia adusă lui Bujac Vitalii, fapt ce nu a fost realizat în speță.

28. În acest context, instanţa conchide că agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri şi alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului, dar nici nu s-a prezentat personal în ședința de judecată pentru a susține cele stabilite.

Astfel, eventualele şi presupuse teze incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie sau alte puteau reprezenta mijloace de probe decisive, iar din moment ce se atestă îndoieli certe cu privire la validitatea lor sau din lipsa altor probe la dosar, instanţa constată o puternică îndoială asupra veridicității celor constatate în procesul verbal al contravenției.

29. Din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, fapta incriminată petiționarului prevăzută de art. 232 alin. (1) al Codului contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului şi respectiv nu există.

30. În continuare, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

31. Pe cale de consecință, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, contestația lui Bujac Vitalii împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI05 953982 (1373298382254135) din 17 iunie 2023, adoptate de către agentul constatator al Direcţiei de patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP Tudor Topal, pe semnele contravenției prevăzute art. 232 alin. (1) din

Codul contravențional, prin care petiţionarul a fost sancţionat cu amendă în mărime de 40 de unităţi convenţionale, urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

În baza materialelor cauzei și având în vedere prevederile articolelor 395 alin.(1) pct.2), 441 alin.(1) lit. a), 460, 461 alin.(1) şi 462-463 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația lui Bujac Vitalii împotriva deciziei de sancționare incluse în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. M MAI05 953982 (1373298382254135) din 17 iunie 2023, întocmită de către agentul constatator al Direcției de patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Tudor Topal, pe semnele contravenției prevăzute de art. 232 alin. (1) din Codul contravențional.

Se anulează decizia de sancționare incluse în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI05 953982 (1373298382254135) din 17 iunie 2023, întocmit pe semnele contravenției prevăzute de art. 232 alin. (1) din Codul contravențional, prin care Bujac Vitalii a fost sancționat cu amendă în cuantum de 40 (patruzeci) de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 2000 (două mii) de lei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Bujac Vitalii *******, născut la *****, pe semnele contravenției prevăzute de art. 232 alin. (1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul *semnătura* Stella BLEŞCEAGA

Copia corespunde originalului, judecător